

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Ιταλία) στις 22 Ιανουαρίου 2018 — Meca Srl κατά Comune di Napoli

(Υπόθεση C-41/18)

(2018/C 142/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Meca Srl

Καθού: Comune di Napoli

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως οι κατά το δίκαιο της Ένωσης αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου που διατυπώνονται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), και οι αρχές που απορρέουν από αυτές, όπως οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, της αναλογικότητας και της αποτελεσματικότητας που διατυπώνονται στην οδηγία 2014/24/ΕΕ⁽¹⁾, καθώς και το άρθρο 57, παράγραφος 4, στοιχεία γ' και ζ', της οδηγίας αυτής, εμποδίζουν την εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας, όπως η ιταλική ρύθμιση που απορρέει από το άρθρο 80, παράγραφος 5, στοιχείο c, του decreto legislativo 50/2016, κατά την οποία η ενώπιον δικαστηρίου αμφισβήτηση σοβαρών πλημμελειών που επιδείχθηκαν κατά την εκτέλεση προηγούμενης δημόσιας συμβάσεως, οι οποίες οδήγησαν στην πρόωρη λύση της συμβάσεως αυτής, εμποδίζει την αναθέτουσα αρχή να προβεί σε οποιαδήποτε αξιολόγηση σχετικά με την αξιοπιστία του διαγωνιζόμενου μέχρι τη με αμετάκλητη απόφαση περάτωση της πολιτικής δίκης, και χωρίς ο τελευταίος να έχει αποδείξει τη λήψη μέτρων αυτοκάθαρσης για τη θεραπεία των πλημμελειών και την αποφυγή της επαναλήψεώς τους;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 24 Ιανουαρίου 2018 — Cobra Servicios Auxiliares S.A. κατά FOGASA, Jesús Valiño López και Incatema, S.L.

(Υπόθεση C-44/18)

(2018/C 142/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Εφεσίβλητοι: FOGASA, Jesús Valiño López και Incatema, S.L.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70⁽¹⁾, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, υπό τις ίδιες συνθήκες (δηλαδή καταγγελία της συμβάσεως μεταξύ της εργοδότης και τρίτης εταιρίας με πρωτοβουλία της τελευταίας), προβλέπει μικρότερη αποζημίωση για την καταγγελία σύμβασης έργου ή παροχής υπηρεσιών ορισμένου χρόνου, της οποίας η διάρκεια αντιστοιχεί σε εκείνη της προμνησθείσας συμβάσεως μεταξύ της εργοδότης και τρίτης εταιρίας, σε σχέση με την καταβαλλόμενη αποζημίωση σε περίπτωση καταγγελίας συμβάσεων αορίστου χρόνου συγκρίσιμων εργαζομένων, στο πλαίσιο ομαδικής απολύσεως που δικαιολογείται από σχετιζόμενους με την παραγωγή λόγους οι οποίοι προκύπτουν από τη λύση της προμνησθείσας συμβάσεως μεταξύ της εργοδότης και τρίτης εταιρίας;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, πρέπει να θεωρηθεί ότι η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ εργαζομένων ορισμένου χρόνου και συγκρίσιμων εργαζομένων αορίστου χρόνου ως προς την αποζημίωση λόγω καταγγελίας της σύμβασης, η οποία οφείλεται μεν στον ίδιο πραγματικό λόγο, πλην όμως στηρίζεται σε διαφορετική νόμιμη αιτία, συνιστά δυσμενή διάκριση που απαγορεύεται βάσει του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παραβιάζει επομένως τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, κατά τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη, οι οποίες συγκαταλέγονται μεταξύ των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης;

(¹) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 25 Ιανουαρίου 2018 — Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl κ.λπ. κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Υπόθεση C-46/18)

(2018/C 142/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιόντες: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin

Αναρρεσίβλητες: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το δικαίο της Ένωσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αντίθεση νομοθετικής διατάξεως κράτους μέλους με το άρθρο 2, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 (¹) έχει ως συνέπεια την ανυπαρξία της υποχρέωσης των παραγωγών να καταβάλλουν τη συμπληρωματική εισφορά όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται από τον εν λόγω κανονισμό;
- 2) Πρέπει, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το δικαίο της Ένωσης, και συγκεκριμένα η γενική αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εμπιστοσύνη των προσώπων που έχουν τηρήσει υποχρέωση προβλεπόμενη από κράτος μέλος και που έχουν ωφεληθεί από τις συνέπειες οι οποίες συνδέονται με την τήρηση της εν λόγω υποχρέωσης δεν μπορεί να προστατευθεί όταν η υποχρέωση αυτή αποδεικνύεται αντίθετη προς το δικαίο της Ένωσης;
- 3) Αντιτίθενται, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1392/2001 (²) και η κατά το δικαίο της Ένωσης έννοια της «κατηγορίας προτεραιότητας» σε διάταξη κράτους μέλους, όπως το άρθρο 2, παράγραφος 3, της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου αριθ. 157/2004 που εκδόθηκε από την Ιταλική Δημοκρατία, η οποία προβλέπει διαφορετικούς τρόπους επιστροφής της συμπληρωματικής εισφοράς που καταλογίστηκε καθ' υπέρβαση, διακρίνοντας, όσον αφορά τα χρονοδιαγράμματα και τους τρόπους επιστροφής, μεταξύ των παραγωγών που πίστευσαν ότι δεσμεύονται από εθνική διάταξη η οποία αποδείχθηκε ότι αντιβαίνει στο δικαίο της Ένωσης και των παραγωγών που δεν τήρησαν την εν λόγω υποχρέωση;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1392/2001 της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2001, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 187, σ. 19).